

Astăzi, Duminică, 19 Noi., 2023

Sf. Proroc Avdie; Sf. Mc. Varlaam

Duminica a XXVI-a după Rusalii

Efesenii 5

8 Altădată erați întuneric, dar acum lumină sunteți întru Domnul; ca fii ai luminii să umblați

9 – pentru că roada luminii este în orice bunătate, dreptate și adevăr –,

10 osebind¹ ce este bineplăcut

¹ = Punând la încercare prin spirit de discernământ (vezi Rm 2, 18 și

Domnului.

11 Și nu fiți părtași la faptele cele neroditoare ale întunericului, ci mai degrabă osândiți-le fățiș²;

nota); aplicând criteriile evanghelice la imensa varietate a gândurilor și faptelor omenești.

² = Denunțați-le; demascați-le. O traducere mai generoasă a lui **elégno** (a osândi; a blama; a reproșa; a reproba), spre a pune verbul în acord cu contextul.

12 căci pe cele ce le fac ei întru ascuns, rușine este chiar a le spune.

13 Dar toate cele osândite fățiș sunt vădite de lumină,

14 căci tot ceea ce-i vădit e lumină³. De aceea zice: Deșteaptă-te tu, cel ce dormi, scoală-te din morți și-asupra ta va lumina Hristos.

15 Prin urmare, luați bine seama cum umblați: nu ca niște neînțelepți, ci precum cei înțelepți,

16 răscumpărând vremea⁴, căci zilele rele sunt.

17 De aceea nu fiți fără minte, ci înțelegeți care este voia Domnului.

18 **Să nu vă îmbătați de vin**, în care este pierzanie, ci vă umpleți de Duh,

19 vorbind între voi în psalmi și'n laude și'n cântări duhovnicești, lăudând și cântând în inimile voastre Domnului,

³A închide ochii asupra faptelor reprobabile săvârșite într'ascuns, făcându-te că nu le vezi, e un lucru rău, ca și cum te-ai solidariza cu ele. Osândirea lor publică aduce un dublu câștig: făptașul se rușinează, ceilalți iau exemplu și totul devine lumină.

⁴ = Recuperând timpul pierdut (în păcate) prin maxima folosire a celui prezent (care poate fi scurt).

Luca 12

16 Și le-a spus această parabolă: „Unui om bogat i-a rodit din belșug țarina.

17 Și el cugeta în sine, zicând: Ce voi face, că n'am unde să-mi adun roadele?

18 Și a zis: Aceasta voi face: Strica-voi hambarele mele și mai mari le voi zidi și-mi voi strânge acolo tot grâul meu și bunătațile mele;

19 și-i voi zice sufletului meu: Suflete, ai multe bunătați strânse pentru mulți ani; odihnește-te, mănâncă, bea, veselește-te!...

20 Dar Dumnezeu i-a zis: Nebunule!, în noaptea aceasta îți vor cere sufletul. Și cele ce-ai pregătit ale cui vor fi?

21 Așa se întâmplă cu cel ce-și adună sieși comori, și nu întru Dumnezeu se îmbogățește”.⁵

⁵*Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

Tâlcuire

Rostind pilda celui ce s-a îmbogățit și nu avea de gând altceva decât să mănânce, să bea și să se veselească, însă a fost lovit de moarte, neapucând să se înfrupte din desfătărilor așteptate, Domnul a încheiat: „Așa se întâmplă cu cel ce-și adună comori sieși și nu se îmbogățește în Dumnezeu”. Bogății, uitând de Dumnezeu, nu se gândesc decât la desfătărilor trupești. Cei ce doresc să scape de soarta amară a bogatului din pildă, să nu-și „adune sieși, ci să se îmbogățească numai în Dumnezeu”; și întrucât bogăția e de la Dumnezeu, închin-o Lui atunci când îți vine și va fi bogăție sfântă. Tot ce îți prisosește împarte cu săracii: va fi același lucru cu a înapoia lui Dumnezeu ceea ce ai primit de la El. Cel care dă săracului, lui Dumnezeu îi dă. Unul ca acesta, chiar dacă pare a cheltui bogăția, se îmbogățește cu adevărat în fapte bune – se îmbogățește pentru Dumnezeu, spre a-I plăcea Lui, se îmbogățește cu Dumnezeu, atrăgând blagoslovenia Lui, se îmbogățește de la Dumnezeu, Care pe cel ce a fost credincios în puține peste

multe îl va pune; se îmbogățește în Dumnezeu, nu în sine, căci nu se socoate stăpân, ci numai iconom, a cărui grijă este de a îndestula pe toți cei ce vin la el cu vreo nevoie; și se teme să cheltuiască ceva pentru sine, socotind asemenea lucru drept întrebuițare nedreaptă a avuției care i-a fost încredințată.⁶

⁶ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.